

C-752/22. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2022. december 9.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Korkein hallinto-oikeus (Finnország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2022. december 2.

Fellebbező:

EP

Az eljárásban részt vesz:

Maahanmuuttovirasto

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS   **Közbenső határozat** [omissis]

[omissis]

Az eljárás tárgya

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 267. cikke alapján az Európai Unió Bírósága elé terjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem

[omissis]

Az eljárás tárgya és a releváns tényállás

- 1 A fellebbező az Oroszországi Föderáció állampolgára, aki bemutatta az Oroszországi Föderáció 2024. december 26-ig érvényes útlevelét. A fellebbező Észtország által a 2019. július 12-től 2024. július 12-ig terjedő időszakra kiállított huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EU tartózkodási engedélyével rendelkezik.

- 2 A fellebbezőt már 2017. február 9-én kiutasították Finnországból Észtországba. Ekkor Finnországra vonatkozóan kétéves beutazási tilalmat rendeltek el vele szemben a 2017. február 8-tól 2019. február 7-ig terjedő időszakra. A fellebbezőt ezt követően 2017. március 16-án, majd 2018. november 26-án ismét kiutasították Finnországból Észtországba; ezzel összefüggésben Finnországra vonatkozóan kétéves beutazási tilalmat rendeltek el vele szemben a 2018. november 27-től 2020. november 27-ig terjedő időszakra. A jelen ügyet megelőzően a fellebbezőt 2019. július 8-án újból kiutasították Finnországból Észtországba, és Finnországra vonatkozóan négyéves beutazási tilalmat rendeltek el vele szemben a 2019. július 8-tól 2023. július 8-ig terjedő időszakra. 2019. november 16-án a fellebbező ismét Finnországban tartózkodott.
- 3 Finnországban a fellebbezőt kétféle, a külföldiekéről szóló törvény szerinti vétség miatt pénzbüntetésre, súlyosan ittas állapotban történő járművezetés és vezetői engedély nélküli járművezetés miatt 80 nap felfüggesztett szabadságvesztés-büntetésre, valamint beutazási tilalom megsértése miatt pénzbüntetésre ítélték. A fellebbezőt ezenkívül lopás minősített esetének elkövetésével, beutazási tilalom megsértésével, hamisítással, kétféle hamisnév-használattal, kétféle vezetői engedély nélküli járművezetéssel és súlyosan ittas állapotban történő járművezetéssel is meggyanúsították.
- 4 A jelen ügy tárgyát képező kiutasítással kapcsolatos 2019. november 18-i meghallgatásán a fellebbező tiltakozott az Oroszországi Föderációba történő kiutasítása ellen. Nem tiltakozott viszont a lakóhelye szerinti országba, Észtországba történő kiutasítás ellen. A fellebbező azt állította, hogy ideiglenesen Finnországban lakik, és Finnországban két vállalkozásnál dolgozik. Állítása szerint a fellebbezőt nem fűzi más kapcsolat Finnországhoz. A fellebbező azt állította, hogy kiskorú gyermeke korábbi élettársánál él Észtországban.
- 5 2019. november 19-i vitatott határozatával a Maahanmuuttovirasto (nemzeti bevándorlási hivatal, Finnország) kiutasította a fellebbezőt származási országába, az Oroszországi Föderációba többek között azzal az indokkal, hogy a fellebbező veszélyt jelent a közrendre és a közbiztonságra. A nemzeti bevándorlási hivatal a schengeni térségre vonatkozó beutazási tilalmat rendelt el a fellebbezővel szemben a schengeni térségből történő távozásának időpontjától számított négyéves időszakra. A nemzeti bevándorlási hivatal határozata szerint a fellebbező nem terjesztett elő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy Észtországhoz családi kapcsolatok fűznék. A fellebbező olyan tartózkodási engedéllyel sem rendelkezik, amely feljogosítaná arra, hogy Finnországban munkát vállaljon.
- 6 A nemzeti bevándorlási hivatal még aznap konzultációt kezdett Észtországgal a tartózkodási engedély esetleges visszavonásáról. Észtország 2019. december 9-én közölte, hogy a fellebbező tartózkodási engedélyét nem vonják vissza. 2019. december 9-én a nemzeti bevándorlási hivatal úgy módosította a fellebbező beutazási tilalmát, hogy az Finnországra vonatkozzon. 2020. március 24-én a fellebbezőt kitoloncolták az Oroszországi Föderációba. Ezt követően 2020.

augusztus 8-án és 2020. november 16-án a fellebbezőt kiutasították Észtországba, miután ismét belépett Finnországba.

- 7 A Helsingin hallinto-oikeus (helsinki közigazgatási bíróság, Finnország) a megtámadott határozattal elutasította a fellebbező által a nemzeti bevándorlási hivatal 2019. november 19-i határozatával szemben indított keresetet.
- 8 A fellebbező a fellebbezés engedélyezését kérte a Korkein hallinto-oikeustól (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Finnország), fellebbezésében pedig a Hallinto-oikeus (közigazgatási bíróság) határozatának hatályon kívül helyezését és az ügynek új határozat meghozatala céljából a nemzeti bevándorlási hivatal elé történő visszautalását kérte.

A felek főbb érvei

- 9 A Korkein hallinto-oikeushoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság) benyújtott fellebbezésében a fellebbező arra hivatkozik, hogy korábban háromszor utasították ki Finnországból Észtországba, ahol szinte egész életében lakott, és ahol megkapta a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy EU tartózkodási engedélyét. Észtországban élettársa, kiskorú gyermeke és munkahelye van. Az állampolgársága szerinti országba – az Oroszországi Föderációba – történő kiutasítása és a schengeni térség egészére vonatkozó beutazási tilalom akadályozta az általa említett észtországi kapcsolatok ápolásában. Semmiféle kapcsolat nem fűzi az állampolgársága szerinti országhoz. A fellebbező tiltakozott az állampolgársága szerinti országba történő kiutasítása és a schengeni térség egészére vonatkozó beutazási tilalom elrendelése ellen. A schengeni térség egészére vonatkozóan elrendelt beutazási tilalom megakadályozta abban, hogy visszatérjen Észtországba. A nemzeti bevándorlási hivatal határozata eleve hibás volt. Ezt a hibát nem orvosolta, hogy 2019. december 9-én a nemzeti bevándorlási hivatal úgy módosította a beutazási tilalmat, hogy az Finnországra vonatkozzon.
- 10 A nemzeti bevándorlási hivatal a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt kifejtette, hogy a fellebbező Észtországhoz fűződő kapcsolatait, amelyekkel kapcsolatban az eljárás különböző szakaszaiban ellentmondásos állításokat tett, nem a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló (2003/109/EK) irányelv alapján értékelték, mert az irányelvet ebben az ügyben nem alkalmazták. Az irányelv 3. cikke szerint az érintett irányelvet harmadik országok olyan állampolgáraitra kell alkalmazni, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén. Az irányelv nem határozza meg külön a jogszerű tartózkodás fogalmát. Ha a harmadik országbeli állampolgár finnországi tartózkodása ezen irányelv értelmében jogellenes, az ilyen személy kitoloncolására a harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló (2008/115/EK) irányelvet (visszatérési irányelv) kell alkalmazni. A fellebbező

finnországi tartózkodása nem tekinthető jogszerűnek, mert Finnországba érkezésekor beutazási tilalom vonatkozott rá. A fellebbező tisztában volt azzal, hogy finnországi tartózkodása nem jogszerű, és nem felel meg a beutazási és tartózkodási feltételeknek. A fellebbező ezenkívül nem kért Finnországban tartózkodási engedélyt, miután egy másik tagállam által kiállított, huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt megillető EU tartózkodási engedéllyel Finnországba jött.

- 11 A nemzeti bevándorlási hivatal véleménye szerint a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv 22. cikkének (3) bekezdése alapján a második tagállam – a jelen esetben Finnország – csak a 12. cikk szerinti súlyos okok esetén és ez utóbbi cikkel összhangban és annak garanciái szerint hozhat olyan döntést, amelynek értelmében kiutasítja a harmadik ország állampolgárát az Unió területéről. Az irányelv átültetésére vonatkozó kormányzati törvényjavaslat (HE 94/2006 vp) megállapítja, hogy a külföldiekről szóló törvény 149. §-ának első bekezdése szerinti kiutasítási ok azokra a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyekre vonatkozik, akik Finnországba költöztek, de még nem kapták meg Finnországban a harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyét. A külföldiekről szóló törvény 149. §-ába az irányelv alapján beillesztett negyedik bekezdés csak azon külföldi személyek kiutasítására vonatkozik, akik részére Finnország huzamos tartózkodási engedélyt állított ki. A törvény előkészítő anyagai szintén nem foglalkoznak a valamely másik tagállamban huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgár kiutasításával. A nemzeti bevándorlási hivatal véleménye szerint a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyek kiutasítását nem vették megfelelően figyelembe az irányelv nemzeti átültetése során, és a külföldiekről szóló törvény így értelmezésre szorul.
- 12 A nemzeti bevándorlási hivatal ezenkívül kifejtette, hogy a visszatérési irányelv szerint a kitoloncolást a származási országba vagy más harmadik országba kell végrehajtani. A valamely másik tagállam által kiállított tartózkodási engedéllyel rendelkező, jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárral szemben abban az esetben kell kiutasítási határozatot hozni, ha e személy nem teljesíti a tartózkodási engedélyt kiállító tagállam területére történő távozásra vonatkozó kötelezettségét, vagy ha a közrend és a közbiztonság érdekében szükséges a harmadik országbeli állampolgár azonnali távozása. Mivel a fellebbező veszélyeztette a közrendet és a közbiztonságot, kiutasítási határozatot kellett hozni vele szemben. Kiutasítási határozat csak valamely harmadik országra vonatkozóan hozható, valamely másik tagállamra vonatkozóan nem.

A nemzeti jog

- 13 A külföldiekről szóló törvény (301/2004)¹ 11. §-ának (121/2018) első bekezdése értelmében a külföldi személy többek között akkor utazhat be, ha nem áll az első bekezdés 4) pontja szerinti beutazási tilalom hatálya alatt, és ha az első bekezdés 5) pontja alapján nem jelent veszélyt a közrendre és a közbiztonságra.
- 14 A külföldiekről szóló törvény 148. §-ának első bekezdése értelmében a külföldi személy többek között akkor utasítható ki, ha az említett bekezdés 1) pontja (1214/2013) szerint nem felel meg az ugyanezen törvény 11. §-ának első bekezdésében meghatározott beutazási feltételeknek, vagy ha a 8) pont szerint a vele szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy egyéb alapos ok megalapozza a gyanút, hogy Finnországban szabadságvesztés-büntetéssel büntetendő bűncselekményt fog elkövetni, vagy ismételten bűncselekményeket fog elkövetni.
- 15 A külföldiekről szóló törvény 148. §-ának második bekezdése értelmében az a külföldi személy, aki tartózkodási engedély nélkül utazott be, akkor is kiutasítható, ha finnországi tartózkodásához vízumra vagy tartózkodási engedélyre lenne szükség, illet azonban nem kértek vagy állítottak ki.
- 16 A külföldiekről szóló törvény 149. §-ának (565/2019) negyedik bekezdése értelmében az a külföldi személy, aki Finnországban huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt megillető EU tartózkodási engedélyt kapott, csak akkor utasítható ki, ha közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a közrendre vagy a közbiztonságra.
- 17 A külföldiekről szóló törvény 149b. §-a (1214/2013) értelmében az ország területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárnak, illetve az olyan harmadik országbeli állampolgárnak, akinek a tartózkodási engedély iránti kérelmét elutasították, de amely személy az Európai Unió másik tagállama által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedéllyel rendelkezik, haladéktalanul távoznia kell e másik tagállam területére. Amennyiben az érintett állampolgár nem teljesíti ezt a kötelezettséget, vagy ha a közrend vagy a közbiztonság érdekében szükséges a harmadik országbeli állampolgár azonnali távozása, kitoloncolási határozatot hoznak.
- 18 A külföldiekről szóló törvény 146a. §-a (1214/2013) értelmében a „kitoloncolás” kifejezés olyan kitoloncolási eljárást jelent, amelynek során az a harmadik országbeli állampolgár, akinek beutazását megtiltották, vagy akinek visszatoloncolását vagy kiutasítását rendelték el, vagy önként távozik, vagy kitoloncolják őt: 1) a származási országba; 2) egy tranzit országba az Unió vagy Finnország és egy harmadik ország között létrejött visszafogadási megállapodásnak vagy egyéb megegyezésnek megfelelően; vagy 3) más harmadik

¹ [omissis]

országba, ahova az érintett harmadik országbeli állampolgár önkéntesen vissza kíván térni, vagy amely őt befogadja.

Az uniós jog vonatkozó rendelkezései

[A 2003/109/EK tanácsi irányelv hatályának a nemzetközi védelmet élvező személyekre történő kiterjesztése tekintetében a fenti irányelv módosításáról szóló, 2011. május 1[1]-i 2011/51/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított,] *a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló (2003/109/EK) irányelv*

- 19 Az 1. cikk a) pontja értelmében az irányelv meghatározza a tagállamok által a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállásnak, valamint az ehhez kapcsolódó jogoknak a harmadik országok olyan állampolgárai számára történő megadásának és visszavonásának feltételeit, akik jogszerűen tartózkodnak a tagállam területén. E cikk b) pontja értelmében az irányelv meghatározza a tartózkodás feltételeit a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást megadó tagállamtól eltérő tagállamban az ilyen jogállással rendelkező harmadik országbeli állampolgárok számára.
- 20 A 2. cikk c) pontja értelmében az irányelv alkalmazásában az „első tagállam” az a tagállam, amely először adta meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást a harmadik ország állampolgárának. Ugyanezen cikk d) pontja értelmében az irányelv alkalmazásában a „második tagállam” bármely tagállam, annak kivételével, amely először adta meg a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást a harmadik ország állampolgárának, és amelyben a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy a tartózkodási jogot gyakorolja.
- 21 A 3. cikk (1) bekezdése értelmében az irányelvet harmadik országok olyan állampolgárait kell alkalmazni, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén.
- 22 Az irányelv 12. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok kizárólag abban az esetben dönthetnek úgy, hogy kiutasítanak egy huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt, ha az illető tényleges és kellően súlyos veszélyt jelent a közrendre vagy a közbiztonságra.
- 23 Az irányelv 12. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamoknak a következő tényezőket kell figyelembe venniük, mielőtt a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy kiutasításáról szóló döntést meghoznák:
- a) a tagállam területén való tartózkodás időtartama;
  - b) az érintett személy kora;
  - c) következmények az érintett személy és családtagjai számára;

- d) a tartózkodási helye szerinti országhoz való kötődése vagy a származási országhoz fűződő kapcsolatok hiánya.
- 24 Az irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy megszerzi a jogot arra, hogy a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást számára megadó tagállamtól eltérő másik tagállam területén három hónapot meghaladó időtartamot tartózkodjon, feltéve hogy az e fejezetben megállapított feltételek teljesülnek.
- 25 Az irányelv 15. cikkének (1) bekezdése értelmében a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személy – a lehető leghamarabb és a második tagállam területére történő belépést követő három hónapnál nem később – köteles benyújtani a tartózkodási engedély iránti kérelmet az adott tagállam illetékes hatóságaihoz.
- 26 Az irányelv 22. cikkének (1) bekezdése értelmében amíg a harmadik ország állampolgára meg nem szerzi a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, a második tagállam dönthet úgy, hogy elutasítja a tartózkodási engedély megújítását vagy visszavonja azt, és a nemzeti jog által megállapított eljárásokkal összhangban – beleértve a kiutasítási eljárást is – kötelezi az érintett személyt és annak családtagjait, hogy hagyják el a tagállam területét a következő esetekben:
- a) a 17. cikkben meghatározott, közrenddel vagy közbiztonsággal kapcsolatos okokból;
  - b) amennyiben a 14., a 15. és a 16. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek;
  - c) amennyiben a harmadik ország állampolgára nem jogszerűen tartózkodik az érintett tagállamban.
- 27 Az irányelv 22. cikkének (2) bekezdése értelmében amennyiben a második tagállam elfogadja az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést, úgy az első tagállam minden alaki követelmény nélkül, haladéktalanul visszafogadja a huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező személyt és annak családtagjait. A második tagállam értesíti döntéséről az első tagállamot.
- 28 Az irányelv 22. cikkének (3) bekezdése értelmében amíg a harmadik ország állampolgára meg nem szerzi a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást, valamint a (2) bekezdésben említett visszafogadási kötelezettség sérelme nélkül, a második tagállam hozhat olyan döntést, amelynek értelmében kiutasítja a harmadik ország állampolgárát az Unió területéről – a 12. cikkel összhangban és annak garanciái szerint – a közrendet vagy közbiztonságot érintő súlyos okok esetén. Ilyen esetekben, az említett döntés meghozatala során a második tagállam konzultál az első tagállammal. Amennyiben a második tagállam dönt a harmadik ország érintett állampolgárának kiutasításáról, úgy meg kell hoznia a megfelelő intézkedéseket annak hatékony végrehajtása érdekében. Ilyen esetekben a

második tagállam megfelelő tájékoztatást nyújt az első tagállamnak a kiutasításról szóló döntés végrehajtására vonatkozóan.

- 29 Az irányelv 26. cikkének első bekezdése értelmében a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2006. január 23-ig megfeleljenek.

A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló (2008/115/EK) irányelv (visszatérési irányelv)

- 30 Az irányelv 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelv a valamely tagállam területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó.
- 31 Az irányelv 3. cikkének 2. pontja értelmében az irányelv alkalmazásában a „jogellenes tartózkodás” olyan harmadik országbeli állampolgár jelenléte valamely tagállam területén, aki a Schengeni határellenőrzési kódex 5. cikkében meghatározott beutazási feltételeknek vagy az adott tagállamban érvényes egyéb beutazási, tartózkodási vagy letelepedési feltételeknek nem vagy már nem felel meg.
- 32 Az irányelv 3. cikkének 3. pontja értelmében az irányelv alkalmazásában a „kiutasítás” egy harmadik országbeli állampolgár visszatérési folyamata, függetlenül attól, hogy visszatérési kötelezettség önkéntes teljesítéséről vagy kitoloncolásról van szó, a származási országába, vagy egy tranzit országba közösségi vagy kétoldalú visszafogadási megállapodásoknak vagy egyéb megegyezéseknek megfelelően, vagy más harmadik országba, ahova az érintett harmadik országbeli állampolgár önkéntesen vissza kíván térni és amely őt befogadja.
- 33 Az irányelv 3. cikkének 4. pontja értelmében az irányelv alkalmazásában a „kiutasítási határozat” közigazgatási vagy bírósági határozat vagy intézkedés, amely valamely harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogellenességét megállapítja vagy kimondja, és visszatérési kötelezettséget állapít meg vagy mond ki.
- 34 Az irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok a (2)–(5) bekezdésben említett kivételek sérelme nélkül a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan kiutasítási határozatot hoznak. Ugyanezen cikk (2) bekezdése értelmében a valamely tagállam területén jogellenesen tartózkodó és egy másik tagállam által kibocsátott érvényes tartózkodási engedéllyel vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgároknak haladéktalanul távoznuk kell az engedélyt kibocsátó tagállam területére. Amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár nem teljesíti ezt a kötelezettséget, vagy ha a közrend

érdekében vagy nemzetbiztonsági okokból szükséges a harmadik országbeli állampolgár azonnali távozása, az (1) bekezdés alkalmazandó.

- 35 Az irányelv 7. cikkének (4) bekezdése értelmében amennyiben fennáll a szökés veszélye, vagy ha a jogszerű tartózkodás iránti kérelmet elutasították, mivel az nyilvánvalóan megalapozatlan volt vagy azt csalárd módon nyújtották be, továbbá amennyiben az érintett személy veszélyezteti a közrendet, a közbiztonságot vagy a nemzetbiztonságot, a tagállamok eltekinthetnek az önkéntes távozásra vonatkozó határidő megállapításától, vagy hét nappal rövidebb határidőt is megállapíthatnak.

Az előzetes döntéshozatal szükségessége

- 36 A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát az képezi, hogy a nemzeti bevándorlási hivatal kiutasíthatta-e a fellebbezőt az Oroszországi Föderációba, és elrendelhetett-e vele szemben a schengeni térség egészére vonatkozó beutazási tilalmat a visszatérési irányelvben előírt eljárásnak megfelelően, ahelyett, hogy a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelvben előírt eljárást követte volna.
- 37 Nem vitatott, hogy a fellebbező Észtország által kiállított harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyével rendelkezik, és hogy Finnországban nem kért tartózkodási engedélyt.
- 38 Az sem vitatott, hogy a fellebbező a vele szemben korábban Finnországra vonatkozóan elrendelt nemzeti beutazási tilalmak miatt Finnországba történő beutazásakor nem felelt meg a külföldiekről szóló törvény 11. §-a első bekezdésének 4) pontja szerinti beutazási feltételnek.
- 39 Megállapítást nyert továbbá, hogy a fellebbező a közrend és a közbiztonság veszélyeztetése miatt Finnországba érkezésekor nem felelt meg a külföldiekről szóló törvény 11. §-a első bekezdésének 5) pontja szerinti beutazási feltételnek.
- 40 A nemzeti bevándorlási hivatal úgy véli, hogy a fellebbező finnországi tartózkodása jogellenes volt, és kitoloncolása során ezért a visszatérési irányelv szerinti eljárást, nem pedig a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv 22. cikkének (3) bekezdése és 12. cikke szerinti eljárást alkalmazták. Mivel a fellebbező veszélyt jelentett a közrendre és a közbiztonságra, az Európai Unióból az állampolgársága szerinti országba utasították ki annak ellenére, hogy Észtország harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyét állította ki részére.
- 41 Az eljárás tárgyát azon kérdés értékelése képezi, hogy olyan helyzetben, amelyben a fellebbező jogellenesen tartózkodott Finnországban, az Észtország által kiállított tartózkodási engedély miatt a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv által

biztosított megerősített kiutasítással szembeni védelmet kell-e alkalmazni a fellebbező Európai Unióból történő kiutasítására.

- 42 A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében az irányelvet harmadik országok olyan állampolgáira kell alkalmazni, akik jogszerűen tartózkodnak valamely tagállam területén. Az irányelv egyrészt meghatározza az említett jogállás és az ahhoz kapcsolódó jogok megadásának és visszavonásának feltételeit, másrészt pedig a tartózkodás feltételeit a „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást megadó tagállamtól eltérő tagállamban az ilyen jogállással rendelkező harmadik országbeli állampolgárok számára. Az irányelv II. fejezete az első tagállambeli „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállásra vonatkozik, a III. fejezet pedig a más tagállamokban való tartózkodásra. Az irányelv III. fejezetében foglalt 22. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében a második tagállam dönthet úgy, hogy az első tagállamban „huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező” jogállást szerzett személyt kiutasítja, ha nem jogszerűen tartózkodik a második tagállamban. Az irányelv 22. cikkének (3) bekezdése értelmében a második tagállam bizonyos helyzetekben hozhat olyan döntést, amelynek értelmében kiutasítja a harmadik ország állampolgárát az Unió területéről a 12. cikkel összhangban és annak garanciái szerint.
- 43 Az irányelv rendelkezéseiből nem tűnik ki egyértelműen, hogy a jelen helyzetben hogyan kell értelmezni az irányelv 3. cikkének (1) bekezdését. Egyfelől a fellebbező észtországi tartózkodása jogszerű, és az Észtország által részére kiállított harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélye alapján bizonyos, az irányelvben részletesen meghatározott jogokkal rendelkeznek, többek között megerősített védelem illeti meg a kiutasítással szemben, és bizonyos feltételek mellett jogosult más tagállamokban tartózkodni. Másfelől a fellebbező nem kért tartózkodási engedélyt Finnországban az említett irányelv alapján, és a vele szemben Finnországra vonatkozóan elrendelt beutazási tilalom miatt nem felelt meg a beutazási feltételeknek, finnországi tartózkodása ezért jogellenes volt.
- 44 Arra az esetre, ha a fellebbező kiutasítását a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv alapján kell értékelni, a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) a következőket állapítja meg az irányelv nemzeti átültetésével kapcsolatban.
- 45 Az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket legkésőbb 2006. január 23-án kellett hatályba léptetni. A külföldiekről szóló törvény 149. §-ának negyedik bekezdése a szövege szerint csak azokra a külföldi személyekre vonatkozik, akik Finnországban megkapták a harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyét. A külföldiekről szóló törvény nem ír elő a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló irányelv 22. cikkének (3) bekezdése szerinti olyan különleges eljárást, amelynek keretében kiutasítják

Finnországban az Európai Unióból az olyan harmadik országbeli állampolgárt, akinek részére valamely másik tagállam harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyét állította ki.

- 46 Az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy azokban az esetekben, amikor valamely irányelv rendelkezései tartalmukat tekintve feltétel nélküliek és kellően pontosak, azokra a magánszemélyek a nemzeti bíróságok előtt a tagállammal szemben hivatkozhatnak, ha az elmulasztotta az irányelv határidőn belüli átültetését, vagy azt helytelenül ültette át.
- 47 A Korkein hallinto-oikeusban (legfelsőbb közigazgatási bíróság) ezenkívül felmerül a kérdés, hogy az említett irányelv 12. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint 22. cikkének (3) bekezdése tartalmát tekintve feltétel nélküli és kellően pontos-e ahhoz, hogy egy harmadik országbeli állampolgár hivatkozhatson azokra valamely tagállammal szemben.
- 48 A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) lehetőséget adott a fellebbezőnek és a nemzeti bevándorlási hivatalnak arra, hogy észrevételt tegyenek az előzetes döntéshozatalra utaló végzés tervezetével kapcsolatban.

A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) végzése

- 49 A Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatalra kér a Bíróságtól. Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem szükséges a Korkein hallinto-oikeus (legfelsőbb közigazgatási bíróság) előtt folyamatban lévő eljárás eldöntéséhez.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló 2003/109/EK irányelvet kell-e alkalmazni az olyan személynek az Európai Unió területéről történő kiutasítására, aki a vele szemben elrendelt beutazási tilalom érvényességi ideje alatt utazott be valamely tagállam területére, akinek ezért a nemzeti jog alapján jogellenes volt a tagállamban való tartózkodása, és aki nem kért tartózkodási engedélyt e tagállamban, ha e személy részére harmadik országbeli állampolgárok huzamos tartózkodási engedélyét állították ki valamely másik tagállamban?

Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén:

2) A harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló 2003/109/EK irányelv 12. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint 22. cikkének (3) bekezdése tartalmát tekintve feltétel

nélküli és kellően pontos-e ahhoz, hogy egy harmadik országbeli állampolgár hivatkozhasson azokra valamely tagállammal szemben?

[*omissis*]

MUNKADOKUMENTUM